

[J. P. Nielsen.]

Vi har i Udvalget søgt at faa det klaret, og det viser sig, at af de 14 124 Landbrugere i Sønderjylland har de 5 339 faaet Del deri. Altsaa, gennemsnitlig har 5 339 Landbrugere i Sønderjylland faaet 600 Kr. om Aaret i Tilskud, dels i Rentetilskud og dels i Afdragstilskud.

Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, hvor meget han har tilovers for de Samfundsklasser i Sønderjylland, der er langt daarligere stillet, det mærker vi nemlig ikke noget til, hverken fra det ærede Medlems Partifæller eller fra Kollegerne, der sidder ude omkring i Sognene. I Følge det foreliggende Forslag forhøjes paa forskellig Maade det Beløb, der i de to Aar er ydet til ca. 5 000 Landbrugere, nemlig halvanden Million Kroner, saaledes at man kan regne med, at der nu i Rentetilskud og Afdragstilskud betales op imod 2 Mill. Kr. om Aaret. Den Klasse, jeg repræsenterer i Sønderjylland, vilde være himmelhenrykt, hvis den fik bare $\frac{1}{10}$ af dette Beløb om Aaret.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget sagde, at det var kun Lapperier, her var gennemført. Det forstaar jeg ikke. Der er nemlig gennemført i store Træk det, de sønderjyske Landbrugsorganisationer har fremsat Ønske om, og som L. S. nede hos os har underskrevet ved deres Formand og Sekretær, nemlig Gaardejer Peter Nielsen Refsø og Christian Schmidt. I denne Henvendelse, som ikke alene er sendt til Statsministeren, men senere ogsaa er overleveret til Udvalget, findes der intet af det, som Det frie Folkeparti har stillet op i §§ 4—10 inklusive. Der fremføres Ønske om, at Loven bliver fornyet — den bliver fornyet for 3 Aar —, der findes et Ønske om, at man sætter Procenten af Panteværdien op fra 85 til 110 i Stedet for som tidligere fra 85 op til 100, der findes et Ønske om, at Hypotekforeningerne kommer med — Hypotekforeningerne kommer ogsaa med — og et Ønske om, at de $3\frac{1}{2}$ pCt., som der maa betales til de private Laan, forhøjes til $4\frac{1}{2}$ pCt.

Det indvendes, at det ikke er kommet med, at Kautionisterne for Realkreditlaan bliver fritaget for deres Forpligtelser. Men jeg gør opmærksom paa, at saa længe Loven gælder, er Kautionister for Realkreditlaan fritaget. Det er ikke dem, der har henvendt sig til Udvalget, det er Sparekasserne, der har henvendt sig for een Gang for alle at faa ophævet Kautionisternes Kautionsforpligtelser; og det forekommer mig, at man var ikke saa heldig fra den Side, for det skinner jo igennem, at saa kunde disse Kautionister bruges til andre Kautions-

forpligtelser. Men det er ikke Kautionisterne, det er Sparekasserne, der har henvendt sig og gjort opmærksom paa, at Kautionisterne, saa længe Loven varer, var fritaget for deres Kautionsforpligtelser over for Realkreditlaanene, og det har i enkelte Tilfælde betydet, at de, efter at de har faaet denne Frihed, har væltet sig ind i nye Kautionsforpligtelser. Men i den bestaaende Lovs § 4, 4de Stykke, har man garderet de sønderjyske Sparekasser ved at sige, at hvis deraf skulde flyde, at de skulde komme i Vanskeligheder, skal Staten træde til.

Altsaa i det store og hele, vil jeg hævde, er det gennemført, som de sønderjyske Landbrugsorganisationer har fremsat Ønske om i den Henvendelse, der er sendt til Statsministeren og senere overleveret Udvalget. De Ting om Gældssanering med de 30 pCt. af Kreditforeningslaan og alle de andre Beløb, om 2 Millioner til Supplerings af Akkorddividende, om 3 Mill. Kr. til Iværksættelse af offentlige Arbejder, om 2 Mill. Kr. til Kolonihaver, 2 Mill. Kr. til Etableringslaan og 50 000 Kr. stillet til Raadighed til faglig Dygtiggørelse af de sønderjyske Landbrugere, findes slet ikke i Henvendelsen fra de sønderjyske Landbrugere. (J. S. Foget: Jo!) . . . Maaske det sidste i en anden Form, men der findes en Henvendelse om Etableringslaan i Forbindelse med Gennemførelsen af de 10 Mill. Kr., som paa ny er stillet til Raadighed.

I Betænkningen har vi fra vor Side fremsat et Ønske til Finansministeren om Undersøgelse af forskellige Forhold, af Driftslaaneforeninger, Andelskasser, Mergelselskaber og stille Prioriteter, og hertil vil jeg føje en Ting til, nemlig en Undersøgelse af, hvornaar de Ejendomme, som Staten nu giver Rentetilskud til, er kommet i vedkommende Ejers Besiddelse. Jeg tror, at naar man faar det klaret, har man, i Forbindelse med den Undersøgelse, som har fundet Sted i Udvalget, et godt Grundlag for at bedømme Forholdene i Sønderjylland. Jeg paastaar, at langt den største Del af de Ejendomme i Sønderjylland, som der gives Rentetilskud til, er kommet i vedkommende Ejers Besiddelse efter Genforeningen, de var det ikke før Genforeningen. Det er jo saadan, at der betales Rentetilskud til Ejendomme, som, kort før Loven blev vedtaget i 1934, var overgaaet til ny Ejer. Det kan ikke være Meningen, fordi man i Sønderjylland har købt Ejendom til en alt for høj Pris — som L. S. sagde for nylig i en Resolution fra et Møde i Folkehjemmet i Aabenraa: Den Stigning, der havde været i Prisen paa Landbrugspro-